

2. TYMOTEUSZA

1

2

3

4

ROZDZIAŁ 1

Paweł, Apostoł Jezusa Chrystusa przez wolę Bożą, według obietnicy żywota onego, który jest w Chrystusie Jezusie;

² Tymoteuszowi, miłemu synowi, niech będzie łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, Pana naszego.

³ Dziękuję Bogu, któremu służę z przodków w czystym sumieniu, że cię bez przestanku wspominam w prośbach moich, w nocy i we dnie,

⁴ Żądając cię widzieć, wspominając na twoje łzy, abym był radością napełniony,

⁵ Przywodząc sobie na pamięć onę, która w tobie jest, nieobłudną wiarę, która pierwiej mieszkała w babce twojej Loidzie i w matce twojej Eunice, a pewienem, że i w tobie mieszka.

⁶ Dla której przyczyny przypominam ci, abyś wzniecał dar Boży, który w tobie jest przez włożenie rąk moich.

⁷ Albowiem nie dał nam Bóg Ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i zdrowego zmysłu.

⁸ Przetoż nie wstydz się za świadectwo Pana naszego, ani za mię, więźnia jego, ale cierp złe z Ewangieliją według mocy Bożej.

⁹ Który nas zbawił i powołał powołaniem świętem, nie według uczynków naszych, ale według postanowienia swego i łaski, która nam jest dana w Chrystusie Jezusie przed czasy wiecznemi.

¹⁰ A teraz objawiona jest przez okazanie się zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, który i śmierć zglądził, i żywot na jaśnie wywiódł, i nieśmiertelność przez Ewangieliją,

¹¹ Której jam jest postanowiony kaznodzieją i Apostołem, i nauczycielem pogan.

¹² Dla której też przyczyny te rzeczy cierpię; aleć się nie wstydzę, gdyż wiem, komum uwierzył i pewienem, iż on mocen jest tego, czego mi się powierzył, strzec aż do onego dnia.

¹³ Zatrzymaj wzór zdrowych słów, któreś ode mnie usłyszał, w wierze i w miłości, która jest w Chrystusie Jezusie.

¹⁴ Strzeż dobrego pokładu przez Ducha Świętego, który w nas mieszka.

¹⁵ Wiesz to, iż mię odstąpili wszyscy, którzy są w Azyi, z których jest Fygellus i Hermogenes.

¹⁶ Niech da Pan miłosierdzie swoje Onezyforowemu domowi, iż mię często ochłodził i za łańcuch mój się nie wstydził;

¹⁷ Ale będąc w Rzymie, bardzo mię pilno szukał i znalazł.

¹⁸ Niech mu Pan da, aby znalazł miłosierdzie u Pana w on dzień; a ty lepiej wiesz, jako mi wiele usługiwał w Efezie.

ROZDZIAŁ 2

Przetoż ty, synu mój! zmacniaj się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie;

² A coś słyszał ode mnie przed wieloma świadkami, tegoż się powierz wiernym ludziom, którzy by sposobni byli i inszych nauczać.

³ Przetoż ty cierp złe, jako dobry żołnierz Jezusa Chrystusa.

⁴ Żaden, który żołnierkę służy, nie wikle się sprawami tego żywota, aby się temu, od którego za żołnierza przyjęty jest, podobał.

⁵ A choćby się też kto potykał, nie bywa koronowany, jeźliby się przystojnie nie potykał.

⁶ Oracz, który pracuje, ma najprzód pożytki odbierać.

⁷ Rozumiej, co mówię, a Pan niech ci da we wszystkim wyrozumienie.

⁸ Pamiętaj, iż Jezus Chrystus powstał z martwych, który jest z nasienia Dawidowego, według Ewangelii mojej,

⁹ W której cierpię złe, jakoby złoczyńca, aż do związek; aleć słowo Boże nie jest związane.

¹⁰ Przetoż wszystko znoszę dla wybranych, aby i oni zbawienia dostąpili, które jest w Chrystusie Jezusie, z chwałą wieczną.

¹¹ Wiarna jest ta mowa; albowiem jeźliśmy z nim umarli, z nim też żyć będziemy.

¹² Jeźli cierpimy, z nim też królować będziemy; jeźli się go zapieramy, i on się nas zaprze.

¹³ Jeźliśmy niewiernymi, on wiernym zostaje i zaprzeć samego siebie nie może.

¹⁴ Te rzeczy przypominaj, oświadczając przed obliczem Pańskim, aby się nie wdawali w spory około słów, co ku niczemu nie jest pożyteczne, tylko ku podwróceniu tych, którzy słuchają.

¹⁵ Staraj się, abyś się doświadczonym stawił Bogu robotnikiem, który by się nie zawstydził i który by dobrze rozbierał słowo prawdy.

¹⁶ A świeckim próżnomównościami czyń wstręt; albowiem postępują ku większej niepobożności.

¹⁷ A mowa ich szerzy się jako kancer (rak), z których jest Hymeneusz i Filetus,

¹⁸ Którzy względem prawdy celu uchybili, gdy powiadają, iż się już stało zmartwychwstanie i podwracają wiarę niektórych.

¹⁹ A wszakże mocny stoi grunt Boży, mając tę pieczęć: Zna Pan, którzy są jego; i Niech odstąpi od niesprawiedliwości wszelki, który mianuje imię Chrystusowe.

²⁰ A w wielkim domu nie tylko są naczynia złote i srebrne, ale też drewniane i gliniane, a niektóre ku uczciwości, drugie zasię ku zelżywości.

²¹ Jeźliby tedy kto samego siebie oczyścił od tych rzeczy, będzie naczyniem ku uczciwości, poświęconem i użytecznem Panu, do wszelkiej dobrej sprawy zgotowaniem.

²² Chroń się też pożądlivosti młodzieńczych, a naśladowaj sprawiedliwości, wiary, miłości, pokoju z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca.

²³ Chroń się też gadek głupich i nieumiejętnych, wiedząc, iż rodzą zwady.

²⁴ Ale sługa Pański nie ma być zwadliwy, lecz ma być układny przeciwko wszystkim, sposobny ku nauczaniu, złych cierpliwie znaszający;

²⁵ Który by w cichości nauczał tych, którzy się sprzeciwiają, owaby im kiedy Bóg dał pokutę ku uznaniu prawdy,

²⁶ Aby obaczywszy się, wywikłali się z sidła dyjabelskiego, od którego pojmani są ku czynieniu woli jego.

ROZDZIAŁ 3

A to wiedz, iż w ostateczne dni nastaną czasy trudne.

² Albowiem będą ludzie sami siebie miłujący, łakomi, chlubni, pyszni, bluźniercy, rodzicom nieposłuszni, niewdzięczni, niepobożni,

³ Bez przyrodzonej miłości, przymierza nie trzymający, potwarcy, niepowściągliwi, nieskromni, dobrych nie miłujący,

⁴ Zdraycy, skwapliwi, nadęci, rozkoszy raczej miłujący niż miłujący Boga;

⁵ Którzy mają kształt pobożności, ale się skutku jej zaparli; i tych się chroń.

⁶ Albowiem z tych są ci, którzy się wrywają w domy i pojmane wiodą niewiastki grzechami obciążone, które uwodzą rozmaite pożądliwości;

⁷ Które się zawsze uczą, a nigdy do znajomości prawdy przyjść nie mogą.

⁸ A jako Jannes i Jambres sprzeciwiali się Mojżeszowi, tak i ci sprzeciwiają się prawdzie, ludzie rozumu skażonego, odrzuceni z strony wiary.

⁹ Ale nie postąpią dalej; albowiem głupstwo ich jawne będzie wszystkim, jako i onych było.

¹⁰ Aleś ty doszedł nauki mojej, sposobu żywota mego, przedsięwzięcia wiary, nieskwapliwości, miłości i cierpliwości,

¹¹ Prześladowania, ucierpienia, które mię spotkały w Antyjochii, w Ikonii i w Listrze, jakim prześladowania podejmował; a ze wszystkich wyrwał mię Pan.

¹² Aleć i wszyscy, którzy chcą pobożnie żyć w Chrystusie Jezusie, prześladowani będą.

¹³ Lecz źli ludzie i zwodziciele postąpią w gorsze, jako zwodzący tak i zwiedzeni.

¹⁴ Ale ty trwaj w tem, czegoś się nauczył i czegoś powierzono, wiedząc, od kogoś się tego nauczył.

¹⁵ A iż z dzieciństwa umiesz Pisma święte, które cię mogą uczynić mądrym ku zbawieniu przez wiarę, która jest w Chrystusie Jezusie.

¹⁶ Wszystko Pismo od Boga jest natchnione i pożyteczne ku nauce, ku strofowaniu, ku naprawie, ku ćwiczeniu, które jest w sprawiedliwości;

¹⁷ Aby człowiek Boży był doskonały, ku wszelkiej sprawie dobrej dostatecznie wyćwiczony.

ROZDZIAŁ 4

Ja tedy oświadczam się przed Bogiem i Panem Jezusem Chrystusem, który ma sądzić żywych i umarłych w sławnym przyjściu swoim i królestwie swoim;

² Każ słowo Boże, nalegaj w czas albo nie w czas, strofuj, grom i napominaj ze wszelką cierpliwością i nauką.

³ Albowiem przyjdzie czas, gdy zdrowej nauki nie ścierpią, ale według swoich pożądliwości zgromadzą sobie sami nauczycieli, mając świeżbiące uszy,

⁴ A odwróć uszy od prawdy, a ku baśniom je obróć.

- ⁵ Ale ty bądź czułym we wszystkim, cierp złe, wykonywaj uczynek kaznodziei, usługiwania twego zupełnie dowódź.
- ⁶ Albowiem ja już bywam ofiarowany, a czas rozwiązania mego nadchodzi.
- ⁷ Dobrym bój bojował, biegem wykonał, wiarę zachował;
- ⁸ Zatem odłożona mi jest korona sprawiedliwości, którą mi odda w on dzień Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali sławne przyjście jego.
- ⁹ Staraj się, abyś do mnie przyszedł rychło.
- ¹⁰ Albowiem Demas mię opuścił, umiłowawszy ten świat, i poszedł do Tesaloniki, Krescens do Galacyi, Tytus do Dalmacyi;
- ¹¹ Sam tylko Łukasz ze mną jest. Marka wzięwszy, przywiedź ze sobą; bo mi jest bardzo pożyteczny ku posłudze.
- ¹² A Tychykam posłał do Efezu.
- ¹³ Opończę, którąm zostawił w Troadzie u Karpusa, gdy przyjdiesz, przynieś z sobą i księgi, zwłaszcza membrany.
- ¹⁴ Aleksander kotlarz wiele mi złego wyrządził; niech mu Pan odda według uczynków jego.
- ¹⁵ Którego i ty się strzeż; albowiem się bardzo sprzeciwił słowom naszym.
- ¹⁶ W pierwszej obronie mojej żaden przy mnie nie stał, ale mię wszyscy opuścili; niech im to nie będzie przycytane.
- ¹⁷ Ale Pan przy mnie stał i umocnił mię, aby przez mię zupełnie utwierdzone było kazanie, a iżby je słyszeli wszyscy poganie, i byłem wyrwany z paszczyki lwiej.
- ¹⁸ A wyrwie mię Pan z każdego uczynku złego i zachowa do królestwa swego niebieskiego; któremu chwała na wieki wieków. Amen.
- ¹⁹ Pozdrów Pryskę i Akwilę, i dom Onezyforowy.
- ²⁰ Erastus został w Koryncie, a Trofimam zostawił w Milecie chorego.
- ²¹ Staraj się, abyś przyszedł przed zimą. Pozdrawia cię Eubulus i Pudens, i Linus, i Klaudyja, i bracia wszyscy.
- ²² Pan Jezus Chrystus niech będzie z duchem twoim. Łaska Boża niech będzie z wami. Amen.

For other languages please go to www.wordproject.org